

Arrest

nr. 274 717 van 28 juni 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 februari 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FADILI en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 januari 2012 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker, die op dat moment was gekend onder een andere identiteit, een ministerieel besluit (MB) tot terugwijzing. Deze beslissing werd door verzoeker niet in rechte aangevochten.

Verzoeker diende daarna, onder zijn eigen naam, verschillende keren een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met het oog op de gezinshereniging met zijn minderjarige Belgische dochter, zo ook op 18 juni 2019. Deze aanvraag resulteerde op 9 december 2019 in een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied

te verlaten. Het beroep dat verzoeker tegen deze beslissing indiende werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 238 465 van 13 juli 2020.

Op 19 augustus 2020 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie met het oog op de gezinshereniging met zijn minderjarige Belgische dochter. Deze aanvraag resulteerde op 5 februari 2021 in een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad, die ze bij arrest nr. 259 423 van 17 augustus 2021 vernietigde op grond van het ontbreken van het administratief dossier.

Op 27 augustus 2021 nam de verwerende partij andermaal een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten over de op 19 augustus ingediende aanvraag. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 oktober 2021 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie met het oog op de gezinshereniging met zijn minderjarige Belgische dochter. Op 1 februari 2022 neemt de verwerende partij de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.10.2021 werd ingediend door:

Naam: A.

Voorna(a)m(en): A.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: 09.12.1971

[...]

ALIASSEN: S.A. (°18.12.1973); A.A. of A. (°01.01.1970); A.A. (°1970); A.A. (°01.01.1970); A.A. (°01.01.1970).

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg opnieuw gezinshereniging aan in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, A.D. [...], in toepassing van artikel 40ter, §2, 1° van de wet van 15.12.1980.

Er dient, naast de voorwaarden conform art. 40ter, ook aan nog andere voorwaarden voldaan te worden: enerzijds mag er op betrokkenes naam geen inreisverbod gelden (uit arrest nr. 151/2019 GwH dd. 24 oktober 2019 blijkt dat een Ministerieel Besluit en een inreisverbod beiden maatregelen zijn die analoge gevolgen inhouden, namelijk een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk), anderzijds mag er geen sprake zijn van een afhankelijkheidsrelatie van de referentiepersoon ten op zichte van de aanvrager in die zin dat het een afgeleid verblijfsrecht zou rechtvaardigen.

Uit het administratieve dossier lijkt dat ten aanzien van betrokkene op 31.01.2012 door de bevoegde minister een ministerieel besluit tot terugwijzing werd uitgevaardigd, zijnde een bij de vreemdelingenwet voorziene verbodsmaatregel van openbare orde, die inhoudt dat betrokkene voor de erin bepaalde termijn van tien jaar het verblijf en de toegang tot het grondgebied van België worden verboden (zie RvS 27 februari 2013, nr. 222.654; RvS 4 december 2012, nr. 221.633). Een ministerieel besluit tot terugwijzing is een veiligheidsmaatregel die voor de toekomst de binnenkomst, het verblijf en de vestiging verbiedt. (RvS 9 maart 2012, nr. 218.401). Dit besluit werd hem op 06.02.2012 ter kennis werd gebracht. Betrokkene heeft het besluit niet in rechte aangevochten. Bijgevolg werd het ministerieel besluit geldig en definitief.

Het ministerieel terugwijzingsbesluit is, in tegenstelling tot de teruggedrijving en het bevel om het grondgebied te verlaten, die onmiddellijke maatregelen zijn, een veiligheidsmaatregel die voor de toekomst de binnenkomst, het verblijf en de vestiging verbiedt, tenzij het besluit opgeschort of ingetrokken

is of een termijn van tien jaar verstreken is; dat het feit dat men voor een duur van tien jaar van het Belgisch grondgebied verbannen is een obstakel vormt voor een toelating of machtiging tot een verblijf of tot vestiging door het bestuur; dat de wetgever uitdrukkelijk voorzien heeft dat het besluit moest worden opgeschort of ingetrokken opdat de verbodsmaatregel ophoudt van kracht te zijn en dat, zolang deze maatregel niet opgeheven is, het bestuur het verblijf of de vestiging niet kan toekennen (zie Raad van State, arrest nr. 218401 van 9 maart 2012).

Het feit dat men onderworpen is aan een ministerieel terugwijzingsbesluit dat noch ingetrokken, noch opgeschort is en dat een verbod om het Rijk gedurende tien jaar binnen te komen omvat, vormt bijgevolg a fortiori een obstakel voor het bekomen van een verblijfstitel. Zolang dit ministerieel besluit niet is opgeheven kan betrokkene geen recht op toegang tot het Belgisch grondgebied en dus ook geen recht op verblijf laten gelden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Ministerieel Besluit dat hem op 06.02.2012 ter kennis werd gebracht, en als volgt was gemotiveerd:

“Overwegende dat hij zich op 18 maart 2005 schuldig heeft gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht; aan illegaal verblijf, feiten waarvoor hij op 29 april 2005 werd veroordeeld tot definitief geworden gevangenisstraffen van 15 maanden met 5 jaar uitstel voor een derde en 3 maanden met 3 jaar uitstel voor een derde;

Overwegende dat hij zich tussen 02 oktober 2005 en 02 december 2005 schuldig heeft gemaakt aan opzettelijke verwondingen of slagen die een ziekte of een arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben gehad, met de omstandigheid dat de dader het misdrijf heeft gepleegd tegen een persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en met wie hij een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft; aan opzettelijke verwondingen of slagen, met de omstandigheid dat de dader het misdrijf heeft gepleegd tegen een persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en met wie hij een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 17 februari 2006 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 maanden;

Overwegende dat hij zich op 21 juli 2006 schuldig heeft gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen te hebben gebruikt of getoond, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was; aan bedreigingen door gebaren of zinnebeelden, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 28 augustus 2006 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden;

Overwegende dat hij zich tussen 30 september 2009 en 31 oktober 2009 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne en heroïne, aan weerspanningheid, in staat van wettelijke herhaling, feiten waarvoor hij op 21 januari 2010 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden;

Overwegende dat hij zich tussen 31 januari 2011 en 23 augustus 2011 schuldig heeft gemaakt aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cocaïne en heroïne, in staat van wettelijke en bijzondere herhaling, feiten waarvoor hij op 09 november 2011 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat betrokkene het voorwerp heeft uitgemaakt van meerdere veroordelingen die niet afschrikkend zijn gebleken;

Overwegende het gewelddadige gedrag dat de betrokkene meerdere keren heeft tentoongespreid tegenover de fysieke en psychische integriteit van anderen;

Overwegende dat betrokkene wetens en willens en met een evident winstoogmerk heeft deelgenomen aan een drugshandel;

Overwegende dat in het licht van het geheel van deze elementen, er legitiem kan worden afgeleid dat er een reëel, ernstig en actueel gevaar bestaat voor een nieuwe inbreuk op de openbare orde;

BESLUIT :

Artikel 1.- de zich noemende A.A. , geboren te Sarala Derhal op 01 januari 1970, alias S.A. , geboren te Batna op 18 december 1973, alias A.A. of A., geboren op 01 januari 1970, alias A.A., geboren in 1970, alias A.A., geboren op 01 januari 1970 alias A.A., geboren te Sahara op 01 januari 1970, wordt teruggewezen.

Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

Artikel 2.- Dit besluit beïnvloedt op generlei wijze een eventuele beslissing inzake de voorlopige invrijheidstelling.”

Betrokkene heeft bij monde van zijn raadsman op 07.05.2019 tot de opheffing van het Ministerieel Besluit verzocht, maar deze opheffing werd hem geweigerd op 10.04.2020.

Tot slot dient verwezen te worden naar het arrest Ouhrami van 26 juli 2017 waarin het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat “ het tijdvak van het inreisverbod pas ingaat vanaf de datum waarop de betrokkene het grondgebied van de lidstaten daadwerkelijk heeft verlaten”.

Gelet op punt 2.7 in het arrest nr. 238 465 dd. 13.07.2020 naar aanleiding van de vorige beroepsprocedure van betrokkene, waar de Raad als volgt heeft geoordeeld: “Verzoeker toont niet aan dat hem een verblijfsrecht moest worden toegekend omdat zijn Belgisch minderjarig kind anders feitelijk gedwongen zou zijn om het grondgebied van de Unie als geheel te verlaten, zodat haar het effectieve genot van de voornaamste aan haar status ontleende rechten zou worden ontzegd. Een schending van artikel 20 van het VWEU is niet aangetoond. Deze vaststelling leidt tot de conclusie, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak K.A. dat er geen reden was om het MB tot terugwijziging op te heffen of te schorsen, en dat de aanvraag kon worden geweigerd omdat “zolang dit ministerieel besluit niet is opgeheven [...] betrokkene geen recht op toegang tot het Belgisch grondgebied en dus ook geen recht op verblijf [kan] laten gelden”. In die optiek moest niet worden overgegaan tot een onderzoek van artikel 43 van de vreemdelingenwet, en zijn de motieven die betrekking hebben op dit onderzoek overtollig. [...]”, zal er heden dus niet worden overgegaan tot onderzoek van art. 43 van de vreemdelingenwet.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene ouder is van een Belgisch minderjarig kind, de genaamde A.D. [...]. Overeenkomstig het Arrest van Hof van Justitie in de zaak C-82/16 van 8 mei 2018 dient te worden beoordeeld of er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen betrokkene en zijn kind bestaat dat deze kan rechtvaardigen dat aan betrokkene een afgeleid verblijfsrecht zou moeten worden toegekend. Tevens moet worden benadrukt dat het loutere bestaan van een gezinsband tussen een minderjarige Unieburger en zijn ouder die derdelander is, niet kunnen volstaan als rechtvaardiging om aan die ouder een afgeleid recht van verblijf toe te kennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat betrokkenes gezinsleven pas is ontstaan na het nemen van het Ministerieel Besluit. Intussen is betrokkene vader van een Belgisch kind en heeft hij omgangsrecht bekomen. Er werden bij huidige aanvraag enkele nieuwe stukken voorgelegd, onder meer nieuwe stortingsbewijzen, foto's en allerhande stukken aangaande de gerechtelijke jeugdhulpverlening. Uit het geheel van het dossier blijkt dat referentiepersoon na het overlijden van haar grootmoeder tijdelijk in crisisopvang CKG Dennenhuis heeft verbleven, dit tot zij bij het OOC Jacob Jordaans in residentiële oriëntatie terecht kon. De minderjarige is tot op heden nog steeds residentieel opgenomen. In het oriëntatieplan dd. 17.07.2020 blijken onder meer de wensen van de betrokken partijen opgenomen te zijn. Daaruit blijkt dat de hulpvraag van de verwijzer er onder meer in bestond zicht te krijgen op het milieu van betrokkene en zijn rol als vader, en blijkt deze verwijzer vragende partij dat de moeder en haar netwerk erin zouden slagen dat referentiepersoon terug thuis kan wonen bij haar mama, hetgeen een indicatie is dat er eerder wordt gewerkt naar een terugkeer naar de mama, en niet naar de papa. Verder blijkt uit een e-mail van vzw Elegast dd. 29.07.2020 dat referentiepersoon het daaropvolgende weekend voor de eerste keer met overnachting naar betrokkene op weekend ging. Er werd vanuit de organisatie toegestemd met overnachtingen mits betrokkene een duidelijke planning gaf van wat hij ging doen en wie hij zou zien. Uit heel wat stukken die werden voorgelegd blijkt immers dat betrokkene tot op heden nog steeds geen open kaart speelt / wil spelen ten aanzien van de jeugdhulpverlening met betrekking tot de milieus waar hij zich ophoudt, de zorg die hij kan opnemen en zijn bron van inkomsten (cfr. Nota jeugdrechter - sociaal verslag Jongerenwelzijn dd. 08.06.2020; Oriëntatieplan dd. 17.07.2020; Nota jeugdrechter - sociaal verslag Jongerenwelzijn dd. 26.08.2020). Dit blijkt reeds sinds jaar en dag een probleem te zijn. Gelet betrokkene tot op heden vaag blijft over zijn inkomsten, kan er niet met zekerheid worden vastgesteld dat hij inkomsten verwerft op reguliere wijze en hij zich aldus niet nog steeds inlaat met criminele praktijken. Hoewel er een positieve evolutie waarneembaar zou zijn en betrokkene zijn best lijkt te doen voor zijn kind, is de zorg

voor referentiepersoon klaarblijkelijk toch nog steeds geen afdoende motivatie om met betrekking tot de aangehaalde zaken klaarheid te scheppen naar de Jeugdrechtbank en gerechtelijke jeugdhulpverlening. Dit stelt betrokkene niet in een goed daglicht en herinnert aan het advies van het parket van Antwerpen dd. 20.05.2019 waarin onder meer hetvolgende stond: A. heeft al enkele jaren contact met zijn dochtertje via een neutrale bezoekuimte. Hij blijft tegenover de jeugdconsulente echter bijzonder vaag over zijn illegaal verblijf, zijn leefomstandigheden en zijn bronnen van inkomsten. Hij zou hier en daar wat klusjes opknappen. Uit het jeugddossier blijkt dat hij aandringt op meer omgang en meer contact met zijn dochter. Dit kan natuurlijk ook te maken hebben met zijn pogingen om aan verblijfsrecht in België te geraken.” Hoe het ook moge zijn, er werd vanuit de jeugdhulpverlening in elk geval verzocht om verder de functies diagnostiek en verblijf op te leggen binnen OOC Jacob Jordaans en om referentiepersoon aan te melden voor regulier verblijf binnen een begeleidingstehuis. In het daaropvolgende vonnis besloot de Jeugdrechtbank dd. 02.09.2020 dan ook dat “er nog steeds sprake is van een verontrustende situatie die het maatschappelijk noodzakelijk maakt dat afdwingbare maatregelen genomen worden. Rekening houdende met wat voorafgaat is het in het belang van de minderjarige aangewezen dat de huidige maatregel wordt verlengd. Het belang van de minderjarige vereist dat de hulpverlening verder kan gaan [...]. De Jeugdrechtbank herziet het vonnis dd. 16.10.2019 en stelt de minderjarige onder begeleiding van vzw Elegast [...], en stelt het kind onder toezicht van de sociale dienst voor gerechtelijke jeugdhulpverlening voor de periode van één jaar.”

We kunnen concluderen dat reeds in het verleden, uit het vonnis dd. 14.02.2019, bleek dat er werd gewerkt naar voltijdse terugkeer van het kind naar de moeder. Dit lijkt heden, ondanks de veranderde omstandigheden (situatie moeder en overlijden grootmoeder), niet anders te zijn. Ook bleek dat betrokkene slechts 50 euro alimentatie betaalt per maand terwijl er in het vonnis 250 euro (+ index) werd bepaald. Ook de RvV merkte dit op. Desondanks heeft betrokkene tot op heden ook hier nog geen verandering in gebracht, net zoals hij tot op heden nalaat zich open en eerlijk op te stellen ten aanzien van de jeugdhulpverlening over zijn financiële inkomsten, pedagogische kwaliteiten en zijn netwerk, hetgeen het kind en zijn omgang met haar toch enkel ten goede zou kunnen komen. Uit samenzetting van het geheel blijkt dat de voorkeur van de hulpverleners uitgaat naar een terugkeer van het kind naar het milieu van de moeder, weliswaar met bezoeken en regelmatige weekendovernachtingen van het kind bij betrokkene. Wat de affectieve band betreft, dient opgemerkt te worden dat uit de Nota jeugdrechter - sociaal verslag Jongerenwelzijn dd. 08.06.2020 blijkt dat referentiepersoon in het verleden reeds meerdere malen te kennen heeft gegeven niet meer naar betrokkene wensen te gaan. Met betrekking tot de bezoeken van de ouders aan referentiepersoon blijkt dat deze tot voor kort moeizaam liepen en dat betrokkene voornamelijk plaatsnam op een stoel, een afwachter houding aannam en zich verwijtend opstelde naar het CKG. Hierin is evenwel een positieve evolutie gebleken, echter blijkt uit het dossier dat de emotionele veiligheid van referentiepersoon in het milieu van betrokkene nog steeds niet kan worden gewaarborgd. Verder wordt referentiepersoon, naast ondersteuning in haar ontwikkeling van haar moeder, ook bijgestaan door haar maternale tantes.

Er kan heden bezwaarlijk gesteld worden dat betrokkene aanwezigheid in België onontbeerlijk is om het welbevinden van het kind en haar ontwikkeling te vrijwaren: uit niets blijkt dat er een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat het kind gedwongen zou zijn het grondgebied van de Unie te verlaten als aan betrokkene het verblijfsrecht zou worden geweigerd. Dit hoeft geen afbreuk te doen aan betrokkene gezinsleven, voor zover hij en de betrokken partijen voldoende inspanningen leveren in het belang van het kindje. Zoals reeds opgemerkt verblijft referentiepersoon tot op heden in residentiële opvang. Er kunnen via de rechtbank nieuwe afspraken voor bezoeken gemaakt worden in functie van de verblijfsituatie van betrokkene, en zodoende ook tussen de moeder/gerechtelijke jeugdhulpverlening van het kindje van betrokkene en hijzelf, zodat het kindje haar vader met enige regelmaat kan zien en betrokkene zo toch zijn vaderschap kan uitoefenen. Het is in elk geval geenszins zo dat de Belgische referentiepersoon bij het nemen van deze beslissing genoodzaakt zou zijn om het grondgebied van de Europese Unie te verlaten. Uit niets blijkt immers dat betrokkene heden het exclusieve ouderlijke gezag zou toegekend gekregen hebben door de rechtbank. Verder kunnen de geldstortingen eveneens vanuit het buitenland probleemloos worden verdergezeten.

Deze beslissing verhindert verder ook niet dat betrokkene vanuit het land van herkomst bijvoorbeeld meermaals per jaar een visum aanvraagt met oog op bezoek van zijn kind, als daartoe door de rechtbank budget wordt vrijgemaakt, het kind hem – mits nodige begeleiding – kan bezoeken in het land van herkomst of elders. Verder kunnen moderne communicatietechnologieën de verzoeker in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn kind en de banden verder te onderhouden (EHRM 26 juni 2014, nr. 71398/12, M.E. v. Zweden, par. 100; RvV nr. 141.063 dd. 16.03.2015). Bovendien kan opgemerkt worden dat het gegeven dat meneer niet nu mag verblijven in België wegens redenen van

openbare orde, dat hij zich in de toekomst niet kan herpakken in het land van herkomst en hij erna niet naar België zou kunnen terugkomen om de zorg over zijn kind terug op te nemen op termijn. Er werden bij de huidige aanvraag verder foto's toegevoegd van betrokkene en zijn dochter. Ook werd een bezoekenregeling voorgelegd en zou betrokkene de gemaakte afspraken opvolgen. Het parket stelt in haar advies daaromtrent: "Dit kan natuurlijk ook te maken hebben met zijn pogingen om aan verblijfsrecht in België te geraken." Hoe de vork ook in de steel moge zitten, betrokkene kan niet nu verblijven in België wegens redenen van openbare orde. Dit neemt niet weg dat hij zich in de toekomst niet zou kunnen herpakken in het land van herkomst en hij erna op termijn niet naar België zou kunnen terugkomen om de zorg over zijn kind intensiever op te nemen.

Op grond van bovenstaande wordt geconcludeerd dat uit niets blijkt dat de naleving van de verplichting voor betrokkene om het Belgisch grondgebied en van de Europese Unie te verlaten teneinde om de opheffing of opschorting van het geldende inreisverbod te verzoeken, de Belgische partner en het kind ertoe zouden dwingen betrokkene te vergezellen en dus eveneens het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten. De afhankelijkheidsrelatie zoals vereist om een afgeleid verblijfsrecht af te kunnen dwingen, kan hier dus niet worden vastgesteld.

Om het verblijfsrecht als gezinslid te bekomen dient niet enkel voldaan te worden aan de voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980, maar ook aan het recht tot binnenkomst in België (arrest van de Raad van State n° 238.596 van 09.08.2016). Betrokkene beschikt niet over dit recht, gezien hij nog steeds onder een inreisverbod staat dewelke noch opgegeven noch geschorst en hij zich bevindt onder artikel 3, alinea 1, 5° van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 en als zodanig in illegaal verblijf.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Gezien bovenstaande vaststellingen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd om redenen van openbare orde. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Betrokkene dient gevolg te geven aan het ministerieel besluit dat hem op 06.12.2012 ter kennis werd gebracht.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel voert verzoeker onder meer een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht aan. Hij betoogt dat de afhankelijkheidsrelatie en de noodzakelijkheid van de vaderrol niet werd onderzocht en zet hierover het volgende uiteen:

"Verzoeker heeft met huidig aanvraag tot gezinshereniging dd. 20.10.2021 bijkomende stukken zoals evolutieverlagen en getuigenverklaringen van de medewerkers van de jeugdhulpwerking neergelegd, alsook de beschikking van de Jeugdrechter om aan te tonen dat er wel duidelijk een afhankelijkheidsrelatie is met zijn minderjarig dochter en dus ook een afgeleid recht tot legaal verblijf.

Het minderjarig dochtertje van verzoeker is toevertrouwd aan het milieu van haarvaderen woont thans bij hem! (zie stuk 2).

Dat de vader de nodige zorgen draagt over het kind en recht heeft op kinderbijslag.

Verwerende houdt op geen enkel ogenblik rekening met de bijkomende stukken en uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich voor deze beoordeling onder meer heeft gesteund op de nota van de jeugdrechter en het sociaal verslag Jongerenwelzijn van 8 juni 2020, het oriëntatieplan van 17 juli 2020, de nota van de jeugdrechter en het sociaal verslag Jongerenwelzijn van 26 augustus 2020 en het vonnis van de Jeugdrechtbank van 2 september 2020.

Dat verwerende partij geen rekening houdt met het feit dat de omstandigheden van verzoeker volledig zijn veranderd ten aanzien van de vorige aanvragen ingevolge de situatie van de moeder en het overlijden van de grootmoeder.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt immers niet dat de bijgebrachte stukken daadwerkelijk werden onderzocht door verwerende partij. Meer nog, motivering van de bestreden beslissing is een volledige "paste and copy" van de weigeringsbeslissing dd. 27 augustus 2021.

Dat uit de recente stukken blijkt dat er niet langer wordt gewerkt naar de voltijdse terugkeer van het kind naar de moeder. Dat het kind van verzoeker alleen maar tijd met hem spendeert en niet met de moeder. Dat verzoeker binnen de wettelijke termijn van 3 maanden op 20 januari 2022 bijkomende stukken heeft ingediend bij zijn aanvraag, te weten (zie stuk 4):

- 1. Beschikking van de jeugdrechter, waaruit blijkt dat het minderjarig kind D.A. , zijnde de referentiepersoon is toevertrouwd aan het milieu van de aanvrager;*
- 2. Evolutieverlag van de verschillende huisbezoeken van ELEGAST vzw bij verzoeker, waaruit afdoende blijkt dat verzoeker een afhankelijkheidsverhouding heeft met zijn dochter die met hem samen woont;*
- 3. Getuigenverklaring van P.V., individueel Begeleidster van de dochter van aanvrager bij ELEGAST VZW, waaruit blijkt dat aanvrager de nodige en constante zorgen biedt aan zijn dochter;*
- 4. Getuigenverklaring van M. V.D.B., contextbegeleidster bij ELEGAST VZW, waaruit blijkt dat aanvrager zich bekommert om het welzijn van zijn dochter;*
- 5. Brief van FONS dd. 30.11.2021, waaruit blijkt dat het groeipakket van de dochter aan hem toekomt;*
- 6. Bewijs tewerkstelling van de heer A.A.:*
  - a. Arbeidsovereenkomst met ingang vanaf 29 september 2021 met uurrooster;*
  - b. Loonbrieven van verzoeker voor de kortstondige tewerkstelling bij Cleaning Professionals.*

Op basis van deze stukken kan de afhankelijkheidsrelatie tussen verzoeker en zijn minderjarig dochter op geen enkel manier door verwerende partij worden tegengesproken.

Verzoeker stelt zich terecht de vraag welke stukken hij dient bij te brengen om zijn afhankelijkheidsrelatie met de dochter en zijn positieve actuele persoonlijke gedraging aan te tonen, wanneer zelfs authentieke attesten uitgaande van bevoegde instanties o.a. Elegast Gezinsbegeleiding en de Jeugdrechtbank en vele andere stukken niet voldoende zijn.

Wanneer de bijgebrachte stukken minstens in zijn geheel zouden worden beoordeeld, zou ontegensprekelijk blijken dat verzoeker weldegelijk een hecht gezin vormt met zijn dochter en hij tevens geen gevaar meer vormt voor de Belgische samenleving.

Het is toch wel frappant dat verwerende partij op geen enkel ogenblik de stukken heeft gemotiveerd, laat staan te hebben onderzocht.

Verzoeker heeft de indruk dat verwerende partij, door dergelijke motiveringen te hanteren, zijn aanvraag niet ernstig en volledig heeft willen onderzoeken waardoor de beslissing gebrekkig werd gemotiveerd.

Wanneer het gaat om een minderjarig kind moet bij de beoordeling van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding rekening gehouden worden met alle omstandigheden van het geval, te weten:

- Het minderjarig kind verblijft voltijds bij verzoeker en is toevertrouwd aan het milieu van de vader;*
- Verzoeker neemt de daadwerkelijke en alle zorgen op van zijn dochter op;*
- Verzoeker zet altijd het welzijn van zijn dochter voorop;*
- Verzoeker staat in voor alle financiële kosten van zijn dochter;*
- Het kind heeft geen banden meer met haar moeder en diens familieleden met uitzondering van een aantal telefonische contacten;*
- Dat het minderjarig kind buiten de aanvrager niemand heeft.*

In casu heeft verzoeker afdoende aangetoond dat er een afhankelijkheidsverhouding bestaat tussen hem en zijn dochter., dewelke uiterst noodzakelijk is.

Dat verzoeker aantoont dat er een verblijfsaanvraag van meer dan drie maanden in functie van zijn minderjarige dochter

Dat verwerende partij onterecht het volgende stelt:

"We kunnen concluderen dat reeds in het verleden, uit het vonnis dd. 14.02.2019, bleek dat er werd gewerkt naar voltijdse terugkeer van het kind naar de moeder Dit lijkt heden, ondanks de veranderde omstandigheden (situatie moeder en overlijden grootmoeder), niet anders te zijn Ook bleek dat betrokkene slechts 50 euro alimentatie betaalt per maand terwijl er in het vonnis 250 euro (+ index) werd bepaald Ook de RvV merkte dit op Desondanks heeft betrokkene tot op heden ook hier nog geen verandering in gebracht, net zoals hij tot op heden nalaat zich open en eerlijk op te stellen ten aanzien van de jeugdhulpverlening over zijn financiële inkomsten, pedagogische kwaliteiten en zijn netwerk, hetgeen het kind en zijn omgang met haar toch enkel ten goede zou kunnen komen Uit samenlezing van het geheel blijkt dat de voorkeur van de hulpverleners uitgaat naar een terugkeer van het kind naar het milieu van de moeder, weliswaar met bezoeken en regelmatige weekendovernachtingen van het kind bij betrokkene.

Dat verwerende partij onterecht oordeelt dat verzoeker t.a.v. de jeugdconsulent m.b.t. zijn inkomsten en leefomstandigheden vaag is en hij geen goede vader kan zijn.

Dat het vaststaat dat het kind voltijds bij verzoeker woont.

Dat verwerende partij kort door de bocht door te stellen dat de voorkeur van de hulpverleners uitgaat naar een terugkeer van het kind naar het milieu van de moeder.

Uit de stukken blijkt duidelijk de hulpverleners stellen dat verzoeker de nodige en constante zorgen biedt, alsook zich bekommert om het welzijn van zijn dochter. Het is juist in het hoger belang van het kind dat zij bij verzoeker verblijft. Echter werd hier op geen enkel ogenblik rekening mee gehouden door verwerende partij, alsook wordt er geen rekening gehouden met de huidige omstandigheden.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat het in het belang is van het kind dat het bij de vader verblijft.

Dat verzoeker er alles aan deed om zijn situatie te regulariseren om een volledig stabiele levensomstandigheid te kunnen vinden en op een adequate manier de zorg van zijn kind op zich te kunnen dragen.

Daar waar verwerende partij stelt dat verzoeker nalaat om zich eerlijk op te stellen t.a.v. jeugdhulpverlening klopt enigszins niet. Dat verzoeker zich tot op heden open en eerlijk heeft opgesteld over zijn financiële en huidige omstandigheden ten aanzien van de jeugdhulpverlening blijkt uit de stukken.

Dat uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker eerlijk is over zijn financiële en huidige omstandigheden, alsook dat de vaderrol zeer belangrijk is. Uit het evolutieverslag van 30.12.2021 blijkt o.m.:

"Papa heeft zich de afgelopen periode verder opengesteld voor de contextbegeleiding. Hij gaat actief aan de slag met de zaken die besproken worden. Hij is open en eerlijk ten opzichte van D.. Zij kunnen over luchtige, maar ook over moeilijke onderwerpen praten. Wanneer papa moeilijkheden ervaart zal hij zijn netwerk aanspreken."

"Papa vindt het belangrijk dat D. contact heeft met mama. Doordat mama zelf geen contact opneemt met D. . De tantes hebben geen contact opgenomen met D.. "

"De afgelopen periode vond papa werk, wat hij enkele maanden volhield. Door de vroege en late shiften kon hij weinig tijd spenderen met D., waardoor hij besloot om ontslag te nemen. Papa vond ondertussen ander werk dat beter te combineren valt met zijn positie als papa."

"Papa vindt het belangrijk dat D.in contact komt met leeftijdsgenoten en voldoende buitenkomt alsook beweging heeft. Papa heeft in samenspraak met D. haar ingeschreven voor gymnastiek en taekwondo. D. doet sporten graag."

"Papa luistert naar D. haar verhalen en gevoelens hieromtrent en biedt hiervoor erkenning. D. kan bij papa terecht."

"Mama werd op de hoogte gebracht van de opstart van de contextbegeleiding. Ze werd ook meermaals gecontacteerd om een afspraak in te plannen. Er werden enkele afspraken ingepland, maar mama was niet aanwezig op de afspraken.

Papa houdt de contextbegeleider steeds op de hoogte van de ontwikkelingen die betrekking hebben op D. en zijn welzijn.

Papa heeft voltijds werk gevonden. Hij moet niet meer overleven op het geld dat N. hem overmaakte. Papa is trots dat D. bij zijn thuis is. Hij zou alles voor haar doen en kijkt altijd naar haar welzijn. Papa wilt dat D. een goede toekomst heeft."

Dat er geenszins gewerkt aan een voltijdse terugkeer naar het milieu van de moeder zoals verwerende partij beweert. Bovendien heeft het kind de moeder de afgelopen periode niet meer gezien, alsook is zij niet aanwezig op de afspraken van de contextbegeleiding.

Dat het kind volledig afhankelijk is van verzoeker en dat hij essentieel is voor de mentale ontwikkeling en gezondheid van het minderjarig kind aangezien de situatie van de moeder nog steeds zorgwekkend is.

Bijgevolg kan uit het geheel van de stukken op een deugdelijke wijze worden afgeleid dat de terugkeer van het kind naar de moeder niet wordt vooropgesteld en dat er sprake is van een afhankelijkheidsrelatie tussen het kind en vader die voor deze laatste tot een afgeleid verblijfsrecht zou moeten leiden.

Hetgeen wat verwerende partij beweert strookt absoluut niet met de actuele werkelijkheid en hier is ook geen bewijs van, hierdoor is de motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsplicht tevens geschonden.

Dat dit middel ernstig en gegrond is."

2.2. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij, om na te gaan of het gerechtvaardigd is dat verzoeker ondanks het ministerieel besluit tot terugwijzing van 31 januari 2012 een afgeleid verblijfsrecht zou kunnen worden toegekend in functie van zijn minderjarige dochter, heeft onderzocht of er sprake is van de door het Hof van Justitie in de zaak K.A. (HvJ 18 mei 2018, K.A. e.a., C-82/16) omschreven afhankelijkheidsverhouding.

Verzoeker betoogt dat bij dit onderzoek geen rekening werd gehouden met de door hem binnen de termijn van drie maanden na de aanvraag ingediende recente stukken die de vereiste afhankelijkheidsverhouding aantonen.

De Raad stelt vast dat de nieuwe stukken waarvan sprake zich niet in het administratief dossier bevinden. Evenwel voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift een "automatische ontvangstbevestiging van je bezorging van nodige documenten het loket vreemdelingenzaken", verstuurd door de stad Antwerpen, waarin overigens het volgende wordt gesteld: "Het loket migratie bekijkt je documenten. Momenteel is er een achterstand in het verwerken van dossiers. Onze excuses hiervoor. Het kan tot 4 weken duren voor je een antwoord krijgt."

Uit deze ontvangstbevestiging blijkt in ieder geval dat verzoeker op 20 januari 2022 –en dus binnen de bij artikel 52, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (het Vreemdelingenbesluit)- de stukken heeft overgemaakt die hij bij de uiteenzetting van zijn middel heeft opgesomd en die hij heeft gevoegd bij het verzoekschrift. Hij voegde daarbij nog de volgende toelichting :

“Geachte heer, geachte mevrouw,

U zult op basis van de bijkomende stukken vaststellen dat verzoeker aan de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet voldoet.

Volgens de stukken is het afdoende aangetoond dat er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen verzoeker en zijn minderjarige dochter bestaat dewelke de toekenning van het verblijfsrecht rechtvaardigt. Meer nog, het minderjarig kind is toevertrouwd aan het milieu van aanvrager en deze neemt alle zorgen op zich van het kind.

Dat deze afhankelijkheid op het moment van de verblijfsaanvraag nog steeds bestaat tussen partijen.

Dat verzoeker eveneens afdoende aantoont dat hij financiële en affectieve banden heeft met zijn Belgische dochter.

Wanneer het gaat om een minderjarig kind moet bij de beoordeling van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding rekening gehouden worden met alle omstandigheden van het geval, te weten:

-het minderjarig kind verblijft voltijds bij verzoeker en is toevertrouwd aan het milieu van de vader;

-verzoeker neemt eveneens de daadwerkelijke en alle zorgen op van zijn dochter;

-verzoeker zet altijd het welzijn van zijn dochter voorop;

-verzoeker staat in voor alle financiële kosten van zijn dochter;

-het kind heeft geen banden meer met haar moeder en diens familieleden met uitzondering van een aantal telefonische contacten;

-dat het minderjarig kind buiten de aanvrager niemand heeft.

Gelet op de lichamelijke en emotionele ontwikkeling van de dochter en de affectieve relatie die de dochter heeft met verzoeker blijkt afdoende dat er een afhankelijkheidsverhouding bestaat. “

Nu is aannemelijk gemaakt dat de stukken waarvan sprake tijdig aan het bestuur werden overgemaakt, kan verzoeker worden gevolgd waar hij betoogt dat het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht zijn geschonden omdat deze stukken –die blijken te geven van een onmiskenbare evolutie van de afhankelijkheidsverhouding tussen de dochter van verzoeker en hemzelf- niet werden betrokken bij het besluitvormingsproces en er niet over werd gemotiveerd. Aangezien de verwerende partij geen nota heeft ingediend, brengt zij geen argumenten bij waaruit blijkt dat daar anders over moet worden gedacht.

Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 februari 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS